

Nəriman ƏBDÜLRƏHMANLI

...İçərişəhər doğmalarının söz-söhbətlərindən yaddaşında **elə bu cür də-dar küçələri, görkəmində ötən əsrin izləri qalmış evləri, Qız qalası, Şirvanşahlar sarayı, məscidləriylə - qalmışdı.**

Bütün bunlar yuxulardan doğulmuş nağıla oxşayırdı, həmin nağılı da Arazın o tayında, Tehrandə ata-arası, əmiləri danışmışdılar, illər boyu Köhnə və yeni Dünyanın ölkələrini dolşa-dolaşa içində qızıl külçəsi kimi saxlamışdı.

Dünyanın hər üzünü görəndən sonra dedə-babasının yurduna prodüser kimi dönmüşdü...

1. Növbəti layihəsinin izi ilə

Amerikalı Con Qaffari əodadlarının yurduna 1997-ci ildə Malayziya televiziyasının sifarişiyə keçmiş SSRİ-nin tərkibində olmuş müsəlman xalqlarının həyatından behs ələyən sənədli filmin çəkilişini gerçəkləşdirmək üçün gəlmişdi.

O vaxt Azərbaycan televiziyası rəhbərliyi ilə görüşdü, filmlərinin surətini başışladı, yaradıcılıq əlaqələrinin qurulmasıyla bağlı cəhdlər göstərdi. Sənədli filmin operatoru tanınmış sənətimiz, Əməkdar incəsənət xadimi dostum Nizami Abbas idi. Şerti olaraq "Komunizmin əzdiyi müsəlman ölkələr" adlanan layihənin ssenari müəllifi və prodüseri Con Qaffari, Malayziya tərəfindənsə Əbdül Məcid, məsləhətçisi Türkiyədən prof. Dr. İldəniz Kurtulan idi.

Rusiya, Qafqaz və Orta Asiya xalqlarının tarixi keşmiş, bugünkü sosial-mənəvi və siyasi durumu barədə tamaşaçılara məlumat vermək nəzərdə tutuldu. Bir neçə ay ərzində Gürcüstan, Çeçenistan, Tataristan, Çuvaşistan, Moskvada, Orta Asiya dövlətlərində müsəlmanların tarixi və mədəniyyətiylə bağlı çəkilişlər aparıldı.

Con Qaffarini gətirdiyi yerlərdə filmlərdəki rollarından tanıyır, hörmətlə yanaşır, sevgilərini bildirirdilər. O, özü də olduğu yerlərin tarixinə və mədəniyyətinə böyük maraq göstərir, yerli kütləvi informasiya vasitələrinə həvəslə müsahibə verir, əslən bakılı olduğunu daim nəzərə çəpdirirdi.

Hətta Bakıda əmizadəsi – Abbas Qurbanovu da tapmış, ailəsində qonaq olmuşdu...

2. Bir nəslin tarixçəsi

Onun mənsub olduğu Qafarusağı nəslə köklü-kömsəli bakılıdı...

Hüseynbala və Ağabalanın da XIX yüzilin axırlarında Bakını ağzına götürmüş neft fontanı sayəsində bəxtlərinə gün doğub, aldıqları torpaq sahəsindən "qara qızıl" tapılıb, beləcə bir göz qırpmında varlı-hallı "mədənci Qafarovlar"a çevriliblər. Amma Şura hökuməti gələn kimi, qardaşların da var-yoxunu əllərindən alıb, adlarını da "qara siyahı"ya salıb.

Başqalarının aqibətini görəndə Kərbəlayı Hüseynbala 30-cu illərin əvvəllərində oan-qalanını götürüb, köç-külfətini də yığib gizli yolla İrana keçmək zorunda qalıb. Əvvəlcə Ənzəlində dünyə dəyirmanı alıb, onun hesabına ailəsini dolandırıb, sonra isə Tehrandə yurd salıb. Onun 5 oğlu – Ağababa, Rəhimbala, Həsənbala, Ənvər və Əlibala – gözüa-çırq böyüyüblər.

Bakıda rus gimnaziyasını bitirən Ağababanın da Tehrandə 5 övladı – bir

oğlu və dörd qızı, Cahangir, Zərrin, Fəride, Güneş və Fəribə – dünyaya gəlib. Onlardan Tehrandə yalnız Zərrin qalıb, Fəride İstanbulda, Güneş Vaşinqtonda, Fəribə Kanadada yaşayıb. Fəride əslən Ənzəlindən olan, Tehrandə təhsil görmüş, İstanbul Tibb Universitetini bitirmiş, yazıçı-tərcüməçi prof. Dr. İldəniz Kurtulanın həyat yoldaşıdır.

Tehrandakı və Bakıdakı qohumlar uzun müddət əlaqələrini bürüzə verməyib, gizlicə məktublaşılıb, ayrılığın acısını yaşayıblar. İranda adlı-sanlı güləşçi kimi tanınan, dəfələrlə ölkə çempionu olan

Əlibala Rza şah Pəhləvidən enəm əvzinə Bakıya gəlməyə izin istəyib, şah çox təəccüblənsə də izin verib, beləcə, o, 50-ci illərin axırlarında əmilərini və onların törəmələrini ziyarət edib.

Onda bir həftə Bakıda qalan Əlibala nəslin Tehrandakı qolu haqqında ətraflı məlumat verib...

3. Cahangir aktyorluğu seçdi...

Fars ağzıyla Qaffari soyadı götürmüş Ağababanın yeganə oğlu Cahangir 1940-ci il sentyabrın 9-da Tehrandə (bəzi mənbələrdə 1941-ci ildə, həm də səhən Bakıda doğulduğu qeyd olunur) dünyaya gəlib...

Uşaqlıq çağları müharibə illərinə, müharibədənsonrakı siyasi çəkişmələr dövrünə düşdü. Amma onu səhifəli dördkünc kino ekranından başqa heç nə maraqlandırmırdı. O illərdə əsl partlayış çağı yaşayan vestemlərlə - macərə filmlərinə - daha çox maraq göstərirdi, aktyor olmağı arzulayırdı. Yaraşıqlı görkəmi, coşğun temperamenti, axtarış həvəsi bu yolda uğur qazanacağına ümid verirdi.

1958-ci ildə orta təhsilini bitirib sənət seçimi barədə qərar qəbul etmək məqamı gələndə də çox götür-qoy etmədi, ata-anasının xeyir-duasıyla Almaniyaya yollandı, Hamburq Kino Universitetinin aktyorluq bölümünə daxil oldu. Təhsil aldığı illərdə sənət sevgisiylə yanaşı ifaçılıq qabiliyyətini də sübuta vurmaqdan ötrü yollar aramağa başladı. İlk rolları epizodik və kiçik olsa da özünə sonsuz inanı, yaraşıqlı zahir görkəmi, çalışqanlığı sayəsində obrazların tutumunu, sanbalını artırmağa can atırdı.

1963-cü ildə təhsilini bitirib Tehrana qayıtdı, yenidən epizodik və ikincidərəcəli rollarda çəkile-çəkile bəxtinin gətirəcəyi məqamı gözleməyə başladı. Cəhdləri də nəticəsiz qalmırdı, get-gədə adı filmlərin titrlərində görünür, başqa rejissorların, prodüserlərin, kinostudiyaların diqqətini çəkirdi.

Artıq yetərincə ifaçılıq təcrübəsinin olduğunu düşünen Cahangir Qaffari "böyük ekran"a can atır, ölkənin hüduqlarından kənara çıxan filmlərdə sanballı obrazlar yaratmaq arzusuyla yaşayırdı...

4. "İran Cüneyt Arkını"

Belə bir fürsət rastına çıxanda artıq 25 yaşı vardı...

1965-ci Mohammad Əli Fərdinin "Şəhər macəraları" filminə ifa edirdiyi epizodik rolu Türkiyə prodüseri və rejissoru Türkər İnanoğlunun diqqətini çəkdi, Cagangir Qaffarini İranla birgə istehsal edirdiyi "Tehran macərası" (1968) filmindeki baş rollardan birinə dəvət elədi. Bacısını əməliyyat etdirmək üçün soyğunə əl atmaq məcburiyyətində qalan taksidürücüsünün hekayətində o, çəkiliş meydançasına Kartal Tibet, Mine

Mutlu, Feridün Çölgeçen, Filiz Akın kimi ifaçılarla çıxdı.

1969-cu ildə öz ssenarisi üzrə "Malkoçoğlu Cem Sultan" tarixi-macərə filminin çəkilişinə başlayan rejissor Rəzi Yöntürkün Cem Sultan roluna Cahangir Qaffarini dəvət etməsi heç də təsadüfi deyildi. Filmdə Malkoçoğlu obrazını o dövrün ekran ulduzu Cüneyt Arkın yaradırdı, onun tərəfdaşı da məhz "adına layiq" olmalıydı. Rejissorun bu niyyəti baş tutdu, Cahangir Qaffari tamaşaçı sevgisi, üstəlik, "İran Cüneyt Arkını" ləqəbi qazandı.

Beləcə, Yeşilçam ulduzlarından birinə çevrilən Cahangir Qaffari sənət dostları Rza Beyk İmanverdi, Nasir Malik və İrəc Qədri kimi, 60-cı illərin axırla-

mək istəyirdi, buna görə də dünya macərəsinə başlamaq qərarına gəldi...

5. Holivudda fəth etmək istəyinin dalınca

Cahangir Qaffari qarşısına Avropanı və dünyanın kino Olimpini – Holivuddu - fəth etmək hədəfi qoymuşdu...

On illik ekran təcrübəsinin, zahir görünüşünün, tükənməz həvəsinin onu əlçatmaz zirvəyə qaldıracağına, Holivudd ulduzlarıyla bir sıraya qoyacağına sonsuz ümid bəsləyirdi: artıq kinonun Qərb və Amerika ölçülərini yetərincə mənimsəmiş, baş rollarda çəkmiş, xeyrixah, cəsur, məğlubedilməz, "Zaqor", "Səlahəddin Eyyubi" kimi filmlərdə isə

xil olsa da, Cahangir Qaffari can atdığı sənət zirvəsinə çatmağın o qədər də asan olmadığını dərk edirdi...

6. Prodüser Con Qaffari

Həyatında kəskin dönüşlər etməyi sevməyən Con Qaffari ifaçılıq karyerasıyla yanaşı, Holivuddu prodüser kimi fəth etmək qərarına gəldi...

O, yaxşı fiziki hazırlığı, gözəl atçapması, özünəməxsus ekran duyumuyla rejissorların və prodüserlərin diqqətini çəkmiş, filmlərə dəvət ələyənlərin istəklərini yerinə yetirmiş, amma öz istəyini gerçəkləşdirməyə fürsət tapmamışdı.

Fars dilindən əlavə, Türkiyə türkçəsini, alman, ingilis, italyan və ispan dillərini də öyrənmiş, çəkiliş meydançasında tərəf-müqabiləriylə asanca dil tapmış, sərbəstliyi, sadəliyi, səmimiyyəti ilə kinouları fəth etmişdi...

Artıq çiyinlərində yetərincə ekran təcrübəsi vardı, ayrı-ayrı ölkələrin kinostudiyalarında çəkilən 100-dən artıq ekran əsərində obrazlar yaratmış, Rac Kapur, Enriko Marrikone, Serjio Leone... görkəmli sənətlərlə ünsiyyətə olmuşdu...

Con Qaffari 1983-cü ildə Joze Truçado və Erik Brüknerlə birgə prodüser kimi, "Andranın şərafi" filmini istehsal elədi, özü də əsas obrazlardan birini yaratdı. Sonrakı il Joze Truçadonun "Sarısaçlı və qızıl qəsr" filminə o, baş rollardan birini ifa etməklə yanaşı, icraçı prodüser vəzifəsini də yerinə yetirdi. 1990-cu ildə isə ekranlara "La-Krus-de-Iberiya" filminin prodüseri kimi çıxdı.

1990-cı illərdən teleserialların və beynəlxalq miqyaslı sənədli televiziya filmləri layihələrinin də prodüseri olan Cahangir Qaffari kinokaryerasını da məhz bu amplituda başa vurdu...

7. Baş tutmayan arzular

70-ci illərin ortalarında hansı jurnal-dansə Con Qaffarinin şəklini və çəkildiyi filmdən kadr kəsib saxlamışdım, anlaşılmaz hissin təsirindən arabir o şəkillərə baxır, "Qaffari" soyadının içində yaratdığı anlaşılmaz hissdən baş çıxarmağa can atırdım...

Sonra bir neçə filmdə ifasına tamaşa elədim, amma o soyadın və simanın doğurduğu suallara tutarlı cavab tapa bilmədim...

Aradan iyirmi il ötəndən sonra isə təsadüfən Con Qaffarinin özünü görmək, ömür və yaradıcılıq youndan xəbərtutmaq, ekran sənətiylə bağlı düşüncələrini eşitmək imkanı qazandım. Azərbaycan türkcəsində Güney ləhcəsiylə danışan, əodadlarının vətəninə görməkdən çox məmnun qalan Cahangir Qaffari mədəniyyətimizə naminə sanballı bir iş görmək istəyirdi. Hətta Nizami Abbasdan mənim "Əli və Nino" romanı əsasında ikiseriyalı filmin ssenarisini yazdığını öyrənib, bir surətini aldı, layihə kimi gerçəkləşdirilməsinə çalışacağını söylədi.

Amma təəssüf ki, ilk gelişindən sonra əodadlarının vətəninə qəlbini qoyub gedən Cahangir Qaffari məmləkətimizə bir daha üz tuta, Azərbaycan mədəniyyəti naminə dəyərli bir iş görməklə bağlı arzularını həyata keçirə bilmədi...

Con Qaffari ABŞ-in Los-Anceles şəhərində yaşasa da, Madriddə evi, ailəsi (70-ci illərin axırlarında İspaniyada filmlərdə çəkildənə evləni, ispan təbiriñcə Jasmin adlanan Yasəman adlı qızı doğulub) şəxsi studiyası var...

Çəkildiyi və prodüseri olduğu filmlər hələ də İranda, Türkiyədə, İspaniyada, Fransada, ABŞ-da... nümayiş etdirilir...

O filmlərin titrlərində adı Cahangir Gaffari, John Gaffari, John Caffari, John Ghaffari, Johnny Ghaffari, John Foster... kimi yazılan isə məşhur içərişəhərli Cahangir Qafarov – tehranlı Cahangir Qaffari...

1997, dekabr – 2025, sentyabr

rında İranda və Türkiyədə istehsal olunan onlarla macərə və tarixi-macərə filmlərində rol aldı. Amma həmin filmlərin əksəriyyəti bir-birindən fərqlənmir, yaradıcılıq imkanları vermirdi. "Mələkşah", "Bir çuval pul", "Hədəfdə iki nəfər", "Qan və tapança", "Səlahəddin Eyyubi", "Ölüm fərmanı", "Adını anmayacağam", "Qərbdən gələn adam", "Canilər yatmaz", "Qürur və kin", "Haqq yolu", "Qanunsuz küçə", "Sevimli quldur", "Günahsız firarı", "Üç coşğun cəngavər"... kimi bir-birinin ardınca çəkilən filmlər onu kütləvi tamaşaçılara sevdirsə də, yaradıcılıq zövqü vermirdi.

1972-ci ildə tanınmış müğənni, teatr və kino aktrisası Gülsüm Kamu ilə evləni, Tehrana qayıdandan Cahangir Qaffari kinodan umduğunu vətəninə də tapa bilmədi. Üstəlik, ailədə də xoşbəxtlik yox idi. Sonralar Gülsüm Kamu müsahibələrinin birində deyəcəkdı: "Böyük bir ailəyə düşdüm, yeddi qardaş-bacı, arxları, arvadları, qayınanları hamısı bir evdə yaşayırdı. Qarşıma qəddar qayınana çıxdı, hər şeyə qarşı, oğlunun qazancını əlindən alır, yəhiz xərclik verirdi. Cahangir yaxşı insan idi, ayrı eve çıxdı, amma anası ora da əl atdı. Mən də çamadanımı götürüb İstanbula qayıtdım..."

Artıq yaşı otuzu ötmüş, macəraları sevməyən Cahangir Qaffarisi İranın, Yeşilçamın və Türkiyənin də hüduqlarından çıxmaq, dünyaçaqlı kinoulduza çevril-

qəddar Avropa cəngavərlərinin obrazlarını yaratmışdı.

1973-cü ildən o, artıq İspaniya, Portuqaliya, Fransa istehsalı olan filmlərdə ikincidərəcəli və əsas rollardan birini almağa başlamışdı. Amma onlar mahiyyətə bu vaxtadək yaratdığı obrazlardan fərqlənmirdi. Həmin vaxtdan artıq İranla da, Türkiyə ilə də vidalaşmaq qərarına gələn Cahangir Qaffari tamaşaçılar qarşısına Con Qaffari (bəzi filmlərdə adı Con Foster kimi yazılırdı) simasında çıxmağa başladı.

Con Qaffari Holivudda "İblislər" (1973), "Dik Turpin" (1974), "Kifer" (1978), "Andranın şərafi" (1983), "Qorxu şəhəri" (1984), "Sarısaçlı və qızıl qəsr" (1984), "Xilasetmə qüvvələri" (1990) və s. kimivestern və kovboy filmlərində adibəlli Çarlz Bronson, Kris Kristofersonla, "Qanlı döyüş" (1988) lentində isə Jan-Klod Van Damla çəkiliş meydançasına çıxdı.

O, yaratdığı obrazların zahir cizgilərinə deyil, daxili yaşantılarına daha çox diqqət ayırmağa, ekran üçün vacib sayılan fiziki üstünlüklərindən obrazı daxil ələmini açmağa, ifasının daha tutumlu olması üçün faydalanmağa can atırdı. Meksikalıların və Amerika hindularının həyatından behs ələyən filmlərdə aktyorun ifa edirdiyi rollar məhz bu çarlarlarıyla yadda qalır.

Amma çəkildiyi bir çox filmlər prokatın uzunömürlü lentləri siyahısına da-